

چهارشنبه، سی‌ام اردیبهشت‌ماه ۱۳۷۱
از دفتر خبرگزاری دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران
گزارش خبری ویژه

گرامی‌داشت زادروز مصدق بزرگ

روز سه‌شنبه، بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه، برابر با یکصد و دهمین زادروز مصدق بزرگ به‌سان سال‌های گذشته در قلعه‌ی احمدآباد، که پیکر بی‌جان این همیشه‌پیشوا در آن به‌گونه‌ی امانت سپرده شده است، آیین ویژه‌ای برگزار گردید.

اندیشه‌ی بزرگداشت زادروز دکتر محمد مصدق برای نخستین بار در حزب ملت ایران به پیروی از جهان‌بینی آفریننده و پویایی که دارد پدید آمد و سرانجام، از بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه یک‌هزار و سیصد و پنجاه و پنج، جامه‌ی عمل پوشید. در این روز، به‌رغم جو اختناق‌آمیزی که بر کشور حاکم بود، پایوران برجسته‌ی حزب ملت ایران در قلعه‌ی احمدآباد حضور یافتند و، در حالی که طنین سرود «ای ایران» به گوش می‌رسید، مزار مصدق بزرگ را گلباران کردند و ماکت یک مخزن و دکل را به نشان پیروزی جنبش ملی شدن صنعت نفت در آن جای دادند. از آن پس، همه‌ساله، در زادروز مصدق بزرگ، چه در قلعه‌ی احمدآباد و چه در دیگر گوشه‌های ایران‌زمین و به‌ویژه در کلان‌شهر تهران، آیین‌های شورانگیزی که گستردگی آن بستگی به وضع آزادی‌های فردی و اجتماعی در کشور داشته همراه با نشر پیام و جزوه و نیز پخش پوستر برگزار شده است.

امسال آیین ویژه‌ی زادروز مصدق بزرگ در میان خشم و پرخاشی که مردم نسبت به زشت‌کارهای برکرسی قدرت‌نشینان در کشور دارند با شکوه چشمگیری در قلعه‌ی احمدآباد برپا گردید. آرمان‌خواهانی که گرداندگی کارهای قلعه‌ی احمدآباد را بی‌هیچ چشم‌داشتی بر عهده گرفته‌اند از ساعت نه بامداد با گشودن درهای این «زیارتگه رندان جهان» و، پس از پخش نوار چند آیه از قرآن مجید، آماده‌ی پذیرایی همگانی شدند؛ و به‌تدریج شماری از رهبران و گرداندگان حزب ملت ایران با همسران خود از راه رسیدند و، پس از فاتحه‌خوانی و گل‌گذاری، در صحن جلوی ساختمان گرد آمدند. به‌تدریج شماری از مردم بیدار دل و پاره‌ای از هواداران جبهه‌ی ملی و نیز تنی چند از هموندان دیرپای حزب ایران، که از برگزاری این آیین باخبر شده بودند، به قلعه‌ی احمدآباد آمدند و به دیگران پیوستند.

پاسی از نیمه‌ی روز گذشته، دکتر محمود مصدق و مادر گران‌مایه و یکی از فرزندان خردسالش به‌گونه‌ی میزبانان اصلی این پذیرایی همگانی به قلعه‌ی احمدآباد وارد شدند و، پس از اندک درنگی، در آرامگاه نیای نام‌آور خود در میان گردآمدگان جای گرفتند.

یک ساعت از نیمه‌ی روز گذشته، حاضران به صرف نهار ساده‌ای که آماده گردیده بود فراخوانده شدند؛ و سپس چند چهره‌ی سیاسی سرشناس، از جمله دکتر شمس‌الدین امیرعلایی، از اندک شمار همکاران بازمانده‌ی مصدق بزرگ، و علی اردلان، هم از گرد راه رسیدند.

در ساعت پانزده، برابر قرار قبلی، داریوش فروهر، که همچنان «خود را سرباز کوچکی در سپاه مصدق بزرگ می‌داند»، در میان چند تن از هموندان سازمان جوانان حزب ملت ایران به قلعه‌ی احمدآباد رسید و یکسره برای ادای احترام به آستان «همیشه‌پیشوای ملت» پا نهاد و، پس از فاتحه‌خوانی و گل‌گذاری، در جمع حاضران قرار

گرفت. اندکی بعد، انبوهی از هواداران و هموندان حزب ملت ایران، که بستگان شوراها و گروه اجتماعی و کانون‌های کوشندگی سازمان ناحیه‌ای تهران، این نهاد دیرینه‌سال، در پیشاپیش آنان بودند، به قلعه‌ی احمدآباد سرازیر شدند و، پس از نثار شاخه‌های گل و خواندن فاتحه بر مزار مصدق بزرگ، به گردآمدگان در صحن جلویی ساختمان پیوستند و شور تازه‌ای پدید آوردند.

از این هنگام، اجرای برنامه‌ی پیش‌بینی‌شده برای گرامی‌داشت زادروز مصدق بزرگ با قرار دادن کیک زیبایی که عدد ۱۱۰ بر روی آن نقش بسته بود بر روی میزی در میان گردآمدگان در صحن قلعه‌ی احمدآباد آغاز گردید. نخست، امیرحسین مصدق، کوچک‌ترین بازمانده‌ی خانواده‌ی پیشوای ملت در ایران، یک شمع بلند و ده شمع کوتاه قرارداده‌شده بر روی کیک را در حالی که آوای سرود «مصدق، مبارز بزرگ» به گوش می‌رسید روشن کرد و، با یآوری دو بانوی وابسته به حزب ملت ایران، آن را در تکه‌های کوچک برید که در میان حاضران پخش گردید. سپس دکتر محمود مصدق از تمامی کسانی که از راه‌های دور و نزدیک در این آیین بزرگداشت شرکت نموده بودند، به‌ویژه روستاییان احمدآباد و پذیرایی‌کنندگان، سپاس‌گزاری کرد؛ و دکتر شمس‌الدین امیرعلایی نیز با ایراد گفتار کوتاهی در ستایش پیشوای خود شعری پیرامون کودتای بیست‌وهشتم مرداد ماه یکهزاروسیصدوسی‌ودو برخواند. نزدیک به ساعت هجده، پس از یک دقیقه سکوت به احترام مصدق بزرگ، همه‌ی گردآمدگان طنین سرود «ای ایران» را به‌گونه‌ی شورانگیزی درافکندند و، در حالی که سیمای یکایک آنان از پیمانی دوباره و تصمیمی خلل‌ناپذیر برای تلاش در راستای بازگرداندن پیروزی‌های گذشته نشان داشت، قلعه‌ی احمدآباد را ترک کردند.